

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Vitalianus Ep. 16. Iulii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

saperent) perpetuos esse iussit. Ex *Surio & Virid. Raderi.*

Nullus homo sibi solum vivit, & quanto scunque exemplo sancta vita edificaverit, cum tantis & pro tantis mercedem retributionis beata vita accipiet & quantiscunque exemplum male conversationis, etiamsi eum non sequantur, prebuit, pro tantis se malis noverit rationem redditurum. S. Aug. serm. I. de temp.

S. VITALIANUS EP. 16. Iulii.

CApua natus VITALIANVS virtutis præmium à patriâ Infulam tulit. Fuerunt tamen qui decus hoc inviderent alieno capiti, suo quærerent. Et placuit insuper, cum vel maximè seriò rem agerent, fabulam tamen dare. Dormienti vestes suas auferunt, & in locum muliebres reponunt. Has ad preces matutinas vocatus imprudens induit, & templum petit VITALIANVS. Enimverò ridentibus aliis non riserunt scelerum factores. Meretricio habitu contemeratam Infulæ majestatem clamant. Proditam tandem histrionicam vel ab ipsâ nocte sanctitatem. Parum fuisse cum mulieribus noctes, dies agere, nisi totus denique in mulierem abiret. Viderent nunc cives an non rectius colum quam pedum mulieri committerent. Si viri essent, non laturos sic stolatum Episcopum. Si expiare urbem vellent, monstrum (Episcopum feminam) aquis sepulturos. Quid multis? dum patrono caret innocentia, in mare abjicitur, non jam eluente sed faciente parricidium culeo. Sed quis innocentiam mergeret? Emergit more suo, & cælum ingratis civibus aquas & cum his segetem negavit, dum VITALIANVM revocarent. Unâ igitur VITALIANVS & imber è cælo missi excepti-
que.

17. Iulii.

VITÆ SANCTORVM.

351

que. Sed ille non fidens honoribus, DEIPARÆ Templum struxit, vivensque in hoc privatus invidiam sub VIRGINIS pallio impunè jam risit. Ex Ferrario.

Anima, quæ amat, ascendit frequenter & currit familiariter per plateas caelestis Ierusalem, visitando Patriarchas & Prophetas, salutando Apostolos, admirando exercitus Martyrum & Confessorum, chorosq; Virginum speculando. S. Aug. Man. c. 24.

S. ALEXIUS CONF. 17. Iulii.

THEATRUM est Orbis, in quo sæpius malè multi divitem, sed bene pauperem egit ALEXIVS. Patrem Romæ habuit Euphemeanum senatorii Ordinis, Sponsam Regii sanguinis. Sed quâ nocte Hymenæus pedem thalamo inferebat, sponsum non reperit. Nempe noctis beneficio elapsus Edessam aufugit, ibique inter mendicabula tam diu latuit, dum ab effigie DEIPARÆ, ad cuius templum assiduus excubabat, est proditus. Tunc Romam rediit, & (quis credat?) in patriâ domo felicius personam dissimulavit. Hic cum è tantâ hereditate vix ultimum angulum ædium impetrasset, risit scilicet, cum domi se agentem quæri in alieno orbe videret, cum parentes se orbos, sponsa viduam se lamentarentur, cum utrique præsentem inclamarent, vivum lugerent. Spectabat interim siccus suorum lacrimas, vivus suas exequias; appellabat patrem matremque, nec filius audiebat; basiabat servorum suorum manus & ab his servilia multa patiebatur, jam pugnis contusus, jam sordibus perfusus. Sed demum mors siparium reduxit. Vox etenim humanâ major Romanum & Pont & Imp. ad demortuum excivit. Ibi ALEXIVM prodiderunt vul-